

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU</p>
---	--	---

ASC-10-0002

U parničnom postupku

██████████

tužilac/žalilac

██████████, 18000 Niš

protiv

Kosovske povereničke agencije

tužene

koju zastupa Pravna kancelarija UNMIK-a
TSS, Priština

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, nakon većanja održanog 8. marta 2010. godine, donosi sledeće

REŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje se rešenje Sudskog veća PKVS u predmetu SCEL-06-020 od 24. novembra 2009. godine.

Proceduralni tok i činjenično stanje:

Dana 24. novembra 2009. godine Sudsko veće PKVS izdalo je rešenje u predmetu SCEL-06-020 kojim je „odbijena“ žalba tužioca/žalioca. Sudsko veće navelo je da je tužilac zahtevao da

bude uključen u spisak radnika društvenog preduzeća „[REDACTED]“ iz Uroševca koji imaju pravo na isplatu. Tužilac je već izjavio istu žalbu PKVS dana 4. avgusta 2006. godine u vezi sa istim predmetom i PKVS je 31. januara 2007. godine već izdala konačno rešenje kojim je žalba odbijena. Shodno članu 70.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 i stavu 2 člana 333 Zakona o parničnom postupku, Sudsko veće PKVS „odbilo“ je žalbu „pošto je žalba *res judicata*“.

Dana 6. januara 2010. godine tužilac je uložio žalbu protiv gorepomenutog rešenja tražeći od Žalbenog veća PKVS da preinači rešenje i obaveže Kosovsku agenciju za privatizaciju da mu isplati njegov deo od 20 odsto prihoda ostvarenih privatizacijom DP „[REDACTED]“, s „kamatom uračunatom od dana privatizacije do dana isplate“. Tužilac/žalilac navodi da je on bio zaposlen u gorenavedenom DP od 10. februara 1960. godine do 16. juna 1999. godine, kad je bio primoran da napusti svoje radno mesto i boravište. Dana 31. januara 2007. godine, u vreme privatizacije DP, on je već prešao starosnu granicu od 65 godina za dobijanje penzije, ali nije znao zašto je ta činjenica od bilo kakvog značaja za njegovo uključivanje ili neuključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Na osnovu člana 63.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Žalbeno veće odlučilo je da ne održi usmeni deo postupka.

Kako je Sudsko veće PKVS navelo, žalba tužioca odnosi se na isti predmet (istu stvar) i traži istu naknadu: da bude uključen u spisak radnika DP „[REDACTED]“ koji imaju pravo na 20 odsto prihoda ostvarenih privatizacijom DP, o kojoj je PKVS već odlučila u svojoj konačnoj presudi od 31. januara 2007. godine. To sud mora da uzme u obzir *ex officio*. Shodno stavu 2 člana 333 Zakona o parničnom postupku, Službeni glasnik SFRJ 4/77-1478 *et al* („Zakon o parničnom postupku“), žalba tužioca o istom predmetu (istoj stvari) odbija se kao nedopustiva. Zaključak Sudskog veća je ispravan.

Prema tome, odlučeno je kao u izreci ovog rešenja.

Richard Winkelhofer
predsedavajući sudija EULEX-a

(potpisano)

Torsten Koschinka
sudija EULEX-a

(potpisano)

Eija-Liisa Helin
sudija EULEX-a

(potpisano)

Tobias Lapke
upisničar EULEX-a

(potpisano)